

In memoriam

ПРОФ. ДР ЈОВАН Ђ. МАРКОВИЋ
1924 - 2005.

Јован Ђ. Марковић, редовни професор Географског факултета Београдског Универзитета, преминуо је 12. фебруара 2005. године. Рођен је у Ћуприји (Велико Поморавље) 1. октобра 1924. године, у занатској породици, од мајке Данице и оца Ђорђа. У родном граду учио је основну школу и гимназију. По завршетку велике матуре приступио је Народно-ослободилачком покрету. Учествовао је у рату са јединицама IV пролетерске бригаде II пролетерске дивизије, а после рата

био је официр бригаде. Демобилисан је јула 1947. године на лични захтев, те после трогодишње паузе у школовању, започео студије географије на Филозофском факултету Београдског Универзитета. Студије је завршио јуна 1951. године, са просечном оценом 9,5, па као дотадашњи стипендиста Српске академије наука постављен за професора - приправника у Географском институту САН. После две године изабран је за асистента истог института, пошто је публиковао три научна рада. Током осмогодишњег боравка у институту, његова научна преокупација била је геоморфологија. Проучавао је рељеф у сливовима десних притока Велике Мораве (од Раванице до Сокобањске Моравице), затим рељеф слива Млаве, а марта 1958. године одбранио је докторску дисертацију са насловом „Рељеф Мачве, шабачке Посавине и Поцерине“. У јесен 1959. године изабран је за доцента Географског завода Природно-математичког факултета у Београду. Предавао је студентима географије (Физичку географију Југославије и Регионалну географију Југославије), студентима геологије (Општу физичку географију и Геоморфологију), студентима туризма (Природу Југославије) и студентима просторног планирања (Регионалну географију Југославије) и из свих предмета објавио уџбенике, као и приручник „Проблеми морфохидрогенезе природе Југославије“. Наставни рад проширио је његово интересовање за све географске научно-наставне дисциплине.

Током дугогодишњег научног, наставног и друштвеног рада био је: шеф и управник Географског одсека ПМФ, шеф Катедре за регионалну географију, главни уредник Зборника радова ГИ ПМФ, члан уређивачког одбора Српског географског друштва, председник Синдиката ПМФ, члан Савета ПМФ и Географског института „Јован Цвијић“, делегат ПМФ у Републичкој заједници науке, члан Управног одбора СГД, председник неколико комисија ПМФ и Универзитета (за наставу, уџбенике, постављења, спорт). Био је ментор или члан комисија у припреми и одбрани 82 дипломска рада, 8 специјалистичких и магистарских радова, 7 докторских дисертација. Руководио је израдом два научна пројекта: Географија СР Србије и Географске промене у СР Србији. Учествовао је на осам конгреса географа Југославије, више симпозијума и неколико екскурзија по страним земљама (Италија, Швајцарска, Француска, Немачка, Аустрија, бивша ЧССР итд.). Организовао је и водио више екскурзија за студенте и професоре географије, у свим регијама (републикама) бивше Југославије. Радио је на популаризацији географије, држао предавања на народним (радничким) универзитетима и семинарима за наставнике у Београду и унутрашњости, писао је уџбенике и приручнике за ученике средњих и основних школа. Упоредо са одржавањем наставе за редовне студенте, обављао је консултације са ванредним студентима и постдипломцима, испитивао на стручним (професорским) испитима.

Око 170 публикованих радова и више стотина разних бележака у дневним листовима, недељним и месечним дописима, бројем и насловима сведоче о радном ангажману и разноврсности научне, стручне и популарне географске (и сродне) проблематике и тематике. Седам универзитетских уџбеника из пет предмета и пет монографија, међу којима има првенаца на просторима бивше Југославије, била су му посебно драга дела, с којима се поносио. Универзитетски уџбеник „Географске области СФР Југославије“ добио је 1970. године награду ректора Београдског универзитета, а 1979. године Њупријска гимназија доделила му је повељу, поводом прославе 70 година рада. Радо је истицао да је добитник и три златне значке спортисте. Других одликовања и признања – није имао. Уместо њих, о његовом раду говоре објављене књиге, од којих су неке антологијског значаја.

За нас који смо га познавали и сарађивали с њим, остаће у успомени као вредан и неуморан истраживач, врстан географ, строг професор и добронамеран човек. Хвала професору Марковићу за све што је урадио на пољу наше науке, хвала му за дружење и сарадњу. Нека му је вечна слава.

Др Мирко Грчић